

και ελάσσονες ευεργέτες, Μέτσοβο – Αθήνα 2004, τ. Α': σ. 161-165 αρ. 1, σ. 174-177 αρ. 2, σ. 203-207 αρ. 4, σ. 208-210 αρ. 5, σ. 231-232 αρ. 6, σ. 233-236 αρ. 7, σ. 238-240 αρ. 8, σ. 247-248 αρ. 10, σ. 249-252 αρ. 11, σ. 274-277 αρ. 12, σ. 278-279 αρ. 13, σ. 281-284 αρ. 14, σ. 288-301 αρ. 16, τ. Β': σ. 15-16 αρ. 17, σ. 18-19 αρ. 18, σ. 20-25 αρ. 18α, σ. 27-29 αρ. 19, σ. 30-36 αρ. 20, σ. 46-50 αρ. 21, σ. 222-224 αρ. 9, τ. Γ': σ. 112 αρ. 243.

1040

1851-1883. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά και εκκλησιαστικά έγγραφα. Βλάτση, Καταφύγιο, Κοζάνη, Σέρβια (Μακεδονία).

Βασιλική Διάφα - Καμπουρίδου, *Ο κώδιξ της επισκοπής Σερβίων και Κοζάνης των ετών 1849-1868*, Κοζάνη 2006, σ. 113-114 αρ. 1, σ. 117-119 αρ. 3, σ. 154-155 αρ. 26, σ. 155-160 αρ. 28, σ. 176-179 αρ. 33-34, σ. 183-259 αρ. 37-94, σ. 260-302 αρ. 96-129, σ. 303-322 αρ. 131-145, σ. 326-342 αρ. 149-150, σ. 346-351 αρ. 162-166, σ. 352-354 αρ. 168-169, σ. 356-372 αρ. 171-181, σ. 373-383 αρ. 183-190, σ. 384-399 αρ. 192-201.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ «ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΝΕΟΣΥΛΛΕΞΙΑΣ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ»

1851, 9 Μαρτίου

«Ἀνθιμος ἐλέω θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως καὶ Οἰκουμενικός Πατριάρχης:

Περὶ τῆς νεοσυλλεξίας χριστιανῶν:

Θεοφιλέστατε ἐπίσκοπε Σερβίων καὶ Κοζάνης, ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητέ ἀδελφέ καὶ συλλειτουργέ τῆς ἡμῶν Μετριότητος κύρ Εὐγένιε, καὶ Τίμιοι Προεστώτες καὶ Πρόκριτοι, καὶ λοιποὶ ἐδλογημένοι χριστιανοὶ τῆς ἐπαρχίας ταύτης, τέκνα ἡμῶν ἐν Κυρίῳ: ἀγαπητά, χάρις εἴη ᾧ πᾶσι καὶ εἰρήνη παρὰ θεοῦ. Ἐπειδὴ εἰς τὴν προκείμενην νεοσυλλεξίαν παρὰ τοῦ ἡμετέρου Γένους ἐστάλησαν ἡμῖν παρὰ τοῦ ὑψηλοῦ Δελβετίου ὁδηγίαι καὶ διαταγαὶ ἀφορῶσαι τὴν ἐν εὐθυδικίᾳ διεκπεραίωσιν τῆς οὐσιώδους ταύτης ὑποθέσεως συμφώνως τῷ ὑψηλῷ ὀργανισμῷ, δεν λείπομεν κοινοποιοῦντες τὰς ὑψηλὰς ταύτας εἰσηγήσεις τῇ τε θεοφιλίᾳ σου καὶ ὑμῖν τοῖς Προεστώσι καὶ Προκρίτοις, νά διεγείρωμεν τὴν ἀπαραίτητον καὶ ὀφειλετικὴν ἡμῶν προσοχὴν πρὸς ἀπαράλλακτον διατήρησιν τῶν ὑπὸ τῆς ὑψηλῆς θελήσεως ἐγκιθέντων τε καὶ ἀποφασισθέντων, καὶ πρῶτον Ἐπειδὴ καὶ οἱ στρατεύσιμοι χρόνοι τῶν θαλασσίων στρατιωτῶν ἄρχονται ἀπὸ τοῦ δεκάτου ἐβδόμου, καὶ λήγουσι μέχρι τέλους τοῦ εἰκοστοῦ τετάρτου χρόνου τῆς ἡλικίας, οἱ διὰ κλήρων στρατολογηθησόμενοι χριστιανοὶ θέλουσιν ἔχει τὴν αὐτὴν ἡλικίαν, ἥτοι ἀπὸ δεκαεπτὰ ἕως εἰκοσιτεσσάρων χρόνων, ἥ καὶ ἀπὸ τούτων μεταξὺ αὐτῶν χρόνους τῆς ἡλικίας. Δεύτερον δὲ Ἐπειδὴ εἰς τὰς προλαβούσας ἐκ τοῦ Γένους μας νεοσυλλεξίας οὐκ ἐγένετο ὅπωςδήποτε προσοχὴ εἰς τὴν ἀπαιτουμένην εὐθυδικίαν, διὰ τοῦτο εἰς τό ἐξῆς, ἵνα μὴ μεσολαβήσῃ ἐμπάθεια καὶ χάρις,

καί διά νά μή συμβῶσι προφάσεις ἐγένετο Ἀνακτορική βούλησις καί διαταγή, ὥστε ἡ νεοσυλλεξία νά γένη διά Κλήρον, ὅθεν κατά τόν ὀργανισμόν ὁ κατά τόπον Ἀρχιερεύς, καί οἱ Προεστῶτες καί Πρόκριτοι, καί ἄλλοι ἐκ τοῦ ἡμετέρου ἔθνους εὐνυπόληπτοι, συνερχόμενοι εἰς ἓν, καί σχηματίζοντες ἓν ἄθροισμα Συνελεύσεως (Μεζλήσι τῶν Κληρώσεων) θέλουν κάμει ἐναρξιν τῆς νεοσυλλεξίας κατά τό Νιζάμι, ὄντες καλῶς πεπληροφορημένοι, ὅτι ὑπό εὐθύνην ὄντες ἅπαντες θέλουσιν ἐπιπληχθῇ προσκρούοντες διά πᾶν κίνημα, τό ὅποιον ἤθελε συμβῇ ἐναντίον τῶν Ἀρχῶν καί τοῦ Ὁργανισμοῦ. Τρίτον, ἐπειδή ὁ ἔχων μόνον ἓνα υἱόν, καί μετ' αὐτοῦ μένει μόνος μετά τῆς γυναικός του, ὁ υἱός του οὗτος καί ἂν ἔχῃ στρατεύσιμον ἡλικίαν δεν θέλει ἔμβῃ εἰς Κλήρον, διά τοῦτο οἱ ἓνα μόνον υἱόν ἔχοντες μένουσιν ἐκτός τῆς Κληρώσεως. Εἰσέρχονται δέ εἰς Κλήρον οἱ ἔχοντες δύο τρεῖς, ἢ καί περισσοτέρους υἱούς. Τέταρτον, δέ, ἔαν ἐκεῖνος, εἰς τοῦ ὁποίου τὸνομα πέσῃ ὁ Κλήρος θελήσῃ νά δώσῃ ἄλλον ἀντ' αὐτοῦ, καί αὐτός κατά τήν ἡλικίαν, κατά τό σῶμα, καί κατά τόν ὀργανισμόν ὑπάρχει ἀπαράδεκτος καί δεν ὑπερεπιδῆσε τοὺς στρατευσίμους χρόνους νά παραβλέπηται ἡ ἀποστολή τοῦ κληρωθέντος, καί νά πέμπηται, ἐκεῖνος τόν ὅποιον ἤθελε δώσῃ (Πεδέλι) ἀλλά κατά τήν τάξιν νά γράφηται, καί νά στέλληται ἀπό τό Τοπικόν Συμβούλιον εἰς Μπαζματᾶς εἰς Βασιλεύουσαν μετά τοῦ Πεδελίου, καί οὕτως αὐτῶν ἐλθόντων, ὅταν ἤθελε φανῇ δεκτός μετά τήν ἐνταῦθα ἔλευσίν σου, ἐπειδή εἶναι ἀνάγκη νά δωθῇ τῆς ἐξόδου ἀπόδειξις, καί νά σταλῇ πρὸς ἐκεῖνον εἰς τὸν ὁποῖον τό ὄνομα ἔπεσεν ὁ Κλήρος θέλει γίνεται ἡ ἀνάλογος φροντίς. Πέμπτον, εἰς ἀποκονδήποτε μέρος καί Καζάν ἤθελε γένη νεοσυλλεξία, ὅσοι ἔχουσι τὰς στρατευσίμους ἡλικίας μετακαλούμενοι εἰς τό Συνέδριον τῶν Κληρώσεων θέλει ἐξετάζονται ἐξ αὐτοῦ ἀποκονδύμενως, καί ἐξ αὐτῶν θέλει νά ἐξαίρουνται οἱ πάσχοντες, καί οἱ ἀνάπηροι καί οἱ παλαιῶδες, καθὼς σὺν αὐτοῖς καί ὅσοι εἰσι μόνον, καί θεωροῦνται οἰκοδεσπόται. (α).

ΠΩΛΗΣΗ ΑΓΡΟΥ ΠΑΡΑ ΜΗ ΚΥΡΙΟΥ ΛΟΓΩ ΑΥΤΟΝΕΜΣ. ΠΡΟΕΤΑ ΟΡΟΣ ΑΝΤΑΛΛΑΓΗΣ
ΤΟΥ ΕΚΠΟΙΗΘΕΝΤΟΣ ΣΕ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ ΤΟΥ ΙΔΙΟΚΤΗΤΗ

1855, 3 Μαρτίου

«Ενώπιον τῆς ἡμῶν Ταπεινότητος Συνοδικῶς Προκαθημένης ἐν τῇ καθ' ἑαυτὴν ἀγιωτάτῃ Ἐπισκοπῇ Κοζάνης, μετά τῶν περὶ αὐτὴν ἐντιμοτάτων Κληρικῶν καί λοιπῶν χρησίμων Προκρίτων τῆς Πολιτείας ταύτης, παραστᾶσα αὐτοπροσώπως ἡ ἀναστασία σύζυγος τοῦ μακαρίτου Μιχαήλ Δούδου, εἶπε καί ὡμολόγησεν, ὅτι διά τὴν χρεῖαν καί ἀνάγκην τοῦ νά προικίσῃ τὴν θυγατέραν Τῆς Φωτεινῆς ἐνήλικον οὖσαν ἀπεκατέστησεν τελείους πληρεξουσίους ἐπιτρόπους Τῆς, ἵνα ἐκποιήσωσι τινὰ κτήματα, ἀναλογήσαντα ἐκ διανομῆς τῆς περιουσίας τοῦ Μακαρίτου ἀνδρός Τῆς, εἰς αὐτὴν τὴν ἰδίαν τόν γνήσιον υἱόν τῆς, Μερκούριον τόν διατρίβοντα ἤδη εἰς ἀλλοδαπὴν, καί τὴν γνωστὴν θυγατέραν τῆς Φωτεινῆς, τοὺς κάτωθεν Κυρίους αὐταδέλφους Ν: παππαδέλη, Ἰωάννην, Γεώργιον, καί θεόδωρον, μετά τοῦ πατρός αὐτῶν Νικολάου, καί τόν γαμβρόν Τῆς Νικόλαον Μανώλην κλῆ. Οἷτινες καί αὐτοὶ παραδεχθέντες εὐχαρίστως τὴν ἐκ μέρους τῆς ἀναστασίας παραδοθεῖσαν αὐτοῖς ἐπιτροπίαν, καί τελείαν πληρεξουσιότητα, ἐπώλησαν ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ τῆς προικοδοτήσεως τῆς Φωτεινῆς πρὸς τόν Κύριον Νικόλαον χατζῆ Γιαννάκην Λαμπρούλη, καί ὑπὸ τὴν εὐθύνην των αἰείποτε ἐν κομμάτι χωράφι, κείμενον ... ὅθεν καί τοῦ λοιποῦ ὑπάρχει κτῆμα ἀναφαίρετον, καί ἀναπόσπαστον τοῦ διαληφθέντος Νικολάου χατζῆ Γιαννάκη, καί τῶν κληρονόμων αὐτοῦ εἰς Αἰῶνα τόν ἅπαντα, παρ' οὐδενός ἐνοχλουμένου τό παράπαν, ὡς

ἀναλαμβάνοντων τό βάρος τῆς ἐδθύνης ταύτης, τῶν προῤῥηθέντων ἐπιτρόπων, ὅπως συνενοηθῶσι, μετὰ τοῦ ἀποδημοῦντος ἤδη Μερκουρίου τοῦ Μιχαήλ Δούδου, ἄν δ' ἀπεναντίας ὀψέποτε κινηθῇ ὁ Μερκούριος, τό ἀνωτέρω πωληθέν παρά τῶν ἐπιτρόπων χωράφιον, ὡς δῆθεν ἀνήκον αὐτῷ, καί ἐν τῇ ἀπουσίᾳ τοῦ πωληθέν, εἶπον πάλιν καί ὡμολόγησαν οἱ αὐτάδελφοι Νικολάου παππαδέλη, καί ὁ Πατήρ Των, ὅτι εἶνε ὑπόχρεοι νά ἀνταλλάτῃσι τό ἀνωτέρω πωληθέν χωράφιον, τῶν παπαδέλιδων κτῆμα, ὡς ὀπισθεν βεβαιῶσι ...».

ΣΥΜΦΩΝΗΤΙΚΟ ΜΙΣΘΩΣΕΩΣ ΚΗΠΟΥ. Ο ΜΙΣΘΩΤΗΣ ΔΥΝΑΤΑΙ ΝΑ ΠΡΟΒΑΛΕΙ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΠΡΟΤΙΜΗΣΕΩΣ ΣΕ ΕΝΔΕΧΟΜΕΝΗ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΕΚΠΟΙΗΣΕΩΣ

1855, 26 Οκτωβρίου

«Διά τοῦ ὁποίου βεβαιῶ ἐγώ ὁ Ἀθανάσιος Δημητρίου, ὅτι σήμερον εὐχαρίστως ἐνοίκιασα τό ἐν Κωνσταντινουπόλει μπαχτζέν, κείμενον κατὰ τό Σελύβρια Καπουσιοῦ παρά τῆς ἀδελφῆς μου Αἰκατερίνης Δημητρίου, καί συζύγου του Μακαρίτου γαμβροῦ μου στοῖτζου καί τῶν θυγατέρων αὐτῆς, Θεωδώρας, καί Ἀναστασίας, συμποσούμενον τεχνικὰ εἰς ἑκατόν εἴκοσι λιανά, ὁμοῦ μέ τά ἐν αὐτῷ διά πέντε ὁλόκληρα ἔτη ἀπό σήμερον, διά γρόσια δέκα χιλιάδες ἀριθ: γρο: 10000: ἐκ τῶν ὁποίων κατὰ τό ἀνα χεῖρας γράμμα τῆς ἀδελφῆς μου, τὰς μέν πέντε χιλιάδας νά πληρώνω μέχρι τῆς λήξεως τῶν πέντε ἐτῶν, χίλια γρόσια: ἕκαστον ἔτος, τὰ μέν γρόσια πεντακόσια τόν ἅγιον Γεώργιον, τὰ δέ ἄλλα πεντακόσια τόν ἅγιον Δημήτριον, εἰς μονέδα ἣτις κυκλοφορεῖ ἐν Κωνσταντινουπόλει. Καί τοῦ λοιποῦ ἤθελε κυκλοφορήσῃ εἰς τό τρόφιμα, καί οὐχί εἰς τό ἐμπόριον, τὰς δέ πέντε λοιπὰς χιλιάδας, ὀφείλει νά τὰς κρατῶ διά τό πρὸς ἐμέ χρέος τῆς γρόσια χίλια κατὰ πᾶν ἔτος, μέχρι τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας, καί καταχωρῶντας ὀπισθεν τῶν συμφωνητικῶν γραμμάτων. Προσέτι ὑπόσχομαι διά τοῦ παρόντος, ὅσα ἀναγκαῖα ἐπηκολουθεῖ δεσφίαισι, ἥτε βασιλεῖα, ἥτε ἄλλα ἀντιβασις πληροφόρηται εἰς κωνσταντινούπολιν, καθὼς καί εἰς ἐπισκευήν τοῦ κτηρίου, ὅλα αὐτά νά ἦναι εἰς βάρος μου, ἐκτός τοῦ γυρίσματος τοῦ ἰδίου μπαχτζέ, τὰ ὅποια ὀφείλω μέν ἤδη νά τὰ ἐξοδεύσω, ἀλλά μετὰ τήν λήξιν τῆς προθεσμίας νά λογαριάζονται εἰς τό τεμῆρ πάσι. Προσέτι ὀφείλω νά παραδώσω πρὸς τήν Ἀδελφήν μου Αἰκατερίνην καί τῆς ἀνεψιάς μου μετὰ τήν λήξιν τῆς προθεσμίας, τό λεγόμενον Ἰντίκη σῶον ἀνελλιπές, δηλαδή ντεμῆρ πάσι ... Προσέτι κατὰ τό ἰδιαίτερον γράμμα τό ὅποῖον μοί ἐπεδόθη, χρεωστοῦν αἱ ἀνωτέρω ἀδελφή μου καί ἀνεψία μου ἄν ὁ μή γένοιτο βιασθῶσι νά πολήσωσι τόν παχτζέν τοῦτον, νά μέ προειδοποιῶσι, καί ἂν ὅτι προσφέρει ξένος δι ἀγοράν, νά τόν ἀγοράζω ἐγώ, μέ ἐλάττωσι πέντε χιλιάδων γροσίων, καί ἂν πρό τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας θελήσωσι νά μέ εὐγάλῃσιν ἀπό τόν παχτζέν, νά μέ ἀποζημιώσωσι μέ δέκα χιλιάδες γρόσια, καί ἂν ἐγώ παραιτηθῶ οἰκειοθελῶς τῆς ἀγορᾶς τοῦ παχτζέ τούτου, νά μέ πληρώνωσι τρεῖς χιλιάδες γρόσια καί εἰς τήν περί τούτου ἔνδειξιν, ἐγένετο τό παρόν τῆς καθ' ἡμᾶς ἱερᾶς αὐλῆς γράμμα, κατ' αἰτησιν τοῦ κυρίου Ἀθανασίου τό ὅποῖον ἐπιβεβαιώθη παρ' αὐτοῦ, ἐμαρτυρήθη παρά τῶν ὑποφαινομένων ἀξιοπίστων μαρτύρων, καί προσεπιβεβαιώθη παρά τῆς ἐμῆς ταπεινότητος, καί ἔστω εἰς ἀεί ἐνδεικτικόν ...».

ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΚΗ ΣΥΜΒΑΣΗ

1858, 29 Ιανουαρίου

«Ἐνώπιον τῆς ἡμῶν Ταπεινότητος Συνοδικῶς προκαθημένης ἐν τῇ καθ' ἑαυτήν Ἀγιωτάτῃ Ἐπισκοπῇ Κοζάνην, μετὰ τῶν περί αὐτήν ἐντιμοτάτων Κληρικῶν, καί λοιπῶν χρησίμων

προκρίτων τῆς πολιτείας ταύτης, παρουσιασθεῖσα αὐτοπροσώπως ἡ Αἰκατερίνη θυγάτηρ Λουΐα, καὶ Νόμιμος Σύζυγος τοῦ Ἀθανασίου, χατζή Στέργιου, χατζή Ἀρμιᾶ, ὡμολόγησεν ὅτι οἰκεία αὐτῆς βουλήσει, καὶ προαιρέσει, μετὰ τὸν θάνατον αὐτῆς ἀποκαθίστησι Τέλειον Κληρονόμον, καὶ ἀνενόχλητον τὸν νόμιμον αὐτῆς Σύζυγον Ἀθανάσιον χατζή Στέργιου, χατζή Ἀρμιάν, ἐπὶ τοῦ ὅλου ὁσπητίου Της, μετὰ πάντων τῶν ἐν αὐτῷ κινητῶν, καὶ ὅσων ἄλλων πραγμάτων Της. Ἐπειδὴ καὶ αὐτὸς ἐπλήρωσε πολλὰ χρήματα, διὰ τὴν διόρθωσιν τοῦ ὁσπητίου, ἔδωσεν ὡσαύτως ὅλα τὰ χρήματα πρὸς τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς, διὰ τὸ ἀνήκον ἐκείνῃ μερίδιον, δι' ὃ ἐξώφλησεν ἐκείνη, ὡσαύτως δὲ Κληρονόμον τὸν ἴδιον ἀποκαθίστησι, καὶ ἐπ' ἐνὸς ἀμπελίου Της κειμένου εἰς τὴν Σκοῦραν, καὶ γειτνιαζομένου μετὰ τοῦ Κώ-τια Γκανατζούλη, τοῦ Γούτζιου Κοεμτζή, καὶ τοῦ Κοινοῦ δρόμου μὴ ἔχοντος οὐδενὸς τῶν συγγενῶν αὐτῆς τὸ δικαίωμα διασεῖσαι τι τῶν ὅσων αὐτῇ οἰκεία αὐτῆς προαιρέσει, καὶ θελήσει διέθετε σήμερον, ἢ ὅλως διαταράξει τὸν ῥηθέντα Σύζυγον αὐτῆς, ὡς τέλειον Κληρονόμον αὐτῆς ὄντα, καὶ οὐδενὸς ἄλλου. Ἐζήτησε δὲ ἵνα ἐπικυρωθῇ ἡ τοιαύτη αὐτῆς θέλησις, καὶ διάθεσις καὶ δι' Αὐλικοῦ γράμματος ...».

ΕΠΙΣΚΟΠΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ ΜΕ ΤΗΝ ΟΠΟΙΑ ΔΕΝ ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΕΤΑΙ ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΜΕΤΑΞΥ
ΙΕΡΟΛΟΓΗΜΕΝΗΣ ΚΑΙ ΜΗ ΙΕΡΟΛΟΓΗΜΕΝΗΣ ΜΝΗΣΤΕΙΑΣ. ΠΡΟΒΛΕΠΕΤΑΙ ΠΟΙΝΗ
«ΕΞΟΣΤΡΑΚΙΣΜΟΥ» ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΕΡΑΒΑΤΕΣ

1858, 8 Ιουλίου

«Ὁ Σερβίων καὶ Κοζάνης Εὐγένιος ἐπιβεβαίωσε.
Γράμμα περὶ τῆς συνήθειας τοπικῆς τῶν Ἀρραβόνων τῆς Κωμοπόλεως Καταφυγίου.
Οἱ ὑποσυντάκτες Κληρονόμοι τῆς Κωμοπόλεως Καταφυγίου ἀποφαινομένη διὰ τοῦ παρόντος ἡμῶν ἐγγράφου, ἔχοντος ἰσχύον θεσμοῦ καὶ νόμου, κατὰ τὴν ἀρχαίαν παράδοσιν τῶν Πατέρων ἡμῶν ἐντὸς τῆς πατρίδος ἡμῶν Καταφυγίου, ὅτι ὅστις ἀρραβωνιάσθῃ, εἴτε δι' ἱερουργίας, εἴτε διὰ ψυχῶν συμφώνων Κόρην τινὰ δέν ἔχει τὴν ἀξίαν νὰ τὴν διαλευχθῇ, ἐκτός μόνον νομίμων αἰτιῶν, καὶ τούτων καλῶς ἀποδεδειγμένων, ὅστις δέν παρακούων τὴν τοιαύτην φωνὴν τῆς πατρίδος, καὶ παραβαίνων τὸν τοιοῦτον ἐκείνου τῆς πατρίδος ἴδιον νόμον, ὃν καὶ οἱ Προπάτορες ἡμῶν εἶχον θεσπίσῃ διὰ παραδόσεως καὶ διατηρούμεν ἕως σήμερον καὶ ὃν ἀσπαζόμενοι καὶ σήμερον διὰ τοῦ παρόντος ἐγγράφου ἐνώπιον τοῦ Σεβασμιωτάτου ἡμῶν Ἀρχιερέως Ἀγίου Σερβίων καὶ Κοζάνης Κυρίου Κυρίου Εὐγενίου, ὁ τοιοῦτος λέγο-μεν παραβάτης θεωρεῖται κοινωνικῶς καὶ πατριωτικῶς ἀποκεκυρηγμένος ἀπὸ τῆς πατρίδος ἡμῶν, ὡς λυμεὼν τὰς κοινωνικὰς ἠθικάς, καὶ ἀληθῶς παραβάτης, καὶ εἶναι ἀπαράδεκτος ἵνα μνηστευθῇ ἄλλοτε ἐφ' ὅρου ζωῆς του μετ' ἄλλης κόρης πατριώτιδος, οὐ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἂν τῆς πατρίδος ἡμῶν, μετὰ τὴν τοιαύτην παράβασιν, ἂς μνηστευθῇ καὶ στεφανωθῇ μετ' ἄλλης Κόρης καὶ συζύγου εἶναι ἀπαράδεκτος ἐκτός τῆς πατρίδος ἡμῶν ὡς πολίτης καὶ πατριώτης, καὶ ὀφείλομεν σεβόμενοι τὰ πάτρια καὶ τὸν τοιοῦτον νόμον, νὰ καταδιώκομεν τὸν τοιοῦτον, καὶ ἐξοστρακίζωμεν ἀπὸ τῆς πατρίδος ἡμῶν τῇ δυνάμει τῆς ἐκκλησίας ...».

1041

1851-1900. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα και δικαστικές αποφάσεις εκκλησιαστικῶν κριτηρίων περὶ λύσεως γάμου. Αἶνος, Θάσος, Καλ-λίπολη, Σηλυμβρία, Φιλιππούπολη.

